

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 31D/16/2021
Identifikačné číslo spisu: 9621200103
Dátum vydania rozhodnutia: 5. septembra 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vačok
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9621200103.6

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., sudcov: JUDr. Zdenky Reisenauerovej, JUDr. Mariána Fečíka a prísediacich sudcov JUDr. Lucie Kolníkovej, prof. JUDr. Mgr. Vojtecha Vladára. PhD., v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenej: H.. D. B., sudkyňi Q. Y. Y. N., dátum narodenia: X. H. XXXX, bydlisko: D. X. XX, XXX XX, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a), § 116 ods. 2 písm. a) a i) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432/2021 Z. z. disciplinárny súdny poriadok H.. D. B., sudkyňu Q. Y. Y. N., dátum narodenia: X. H. XXXX, U.: D. X. XX, XXX XX,

oslobodzuje

spod disciplinárneho návrhu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Spr 1636/2020 z 29. októbra 2020, ktorým sa jej kladie za vinu, že

dňa 17. júna 2020 po zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky iniciovala rozhovor so sudkyňou Krajského súdu v Žiline H.. J. J., ktorého obsahom malo byť disciplinárne konanie voči sudcovi Okresného súdu Žilina H.. D. U.i, hoci H.. J. J. vystupuje v tomto disciplinárnom konaní ako svedok, kde vyslovila pochybnosť pred H.. J. J., či sa veci vôbec odohrali tak, ako H.. J. vypovedala, pretože je to nelogické, a zároveň uviedla, že ak by bola výpoveď H.. J. pravdivá, tak by sa mohlo jednať o trestný čin a tým pádom by mohla byť H.. J. trestne stíhaná za neoznámenie trestného činu a sama sebe privodiť trestné stíhanie,

a spod disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky č. 26032/2021/150 z 26. augusta 2021, ktorým sa jej kladie za vinu, že

1) dňa 17. júna 2020 v budove Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Župnom námestí 13 v Bratislave po zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako členka odvolacieho disciplinárneho senátu, ktorý mal rozhodnúť o oznámení zaujatosti sudkyne H.. J. J., ktorá bola členkou disciplinárneho senátu 6 Ds, do ktorého napadol návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi H.. D. U., úmyselne porušila povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch a prísediacich, keď iniciovala a viedla rozhovor so sudkyňou H.. J. J. o veci, v ktorej H.. J. vystupuje ako svedkyňa a ktorá bola predmetom disciplinárneho konania vedeného proti H.. U. pod sp. zn. 6Ds/2/2020, pričom predmetom uvedeného rozhovoru boli podľa vyjadrenia H.. B.

skutkové okolnosti prípadu s nastolením aj odborných problémov, ktoré vo veci H.. B. vnímala, hoci nebol najmenší dôvod, aby sa H.. B.Q. rozprávala s H.. J. o H.. U. a jeho disciplinárnom konaní a o merite veci, keďže odvolací disciplinárny senát mal rozhodovať iba o oznámení zaujatosti H.. J., pričom obsahom a formou rozhovoru H.. B. ako členka disciplinárneho senátu vyvolala u H.. J. obavu, že v tejto veci sa zrejme nebude rozhodovať spravodlivo a tiež z toho dôvodu, že H.. J. vnímala u H.. B. snahu obhajovať H.. U., teda badala, že tu nie je objektívny záujem vec spravodlivo riešiť, ale „poriešiť“ sudkyňu, ktorá vypovedala proti inému sudcovi,

2) ako členka disciplinárneho senátu úmyselne porušila základné povinnosti sudcu podľa ustanovení § 30 ods. 1 prvej vety a § 30 ods. 2 písm. e) zákona o sudcoch a prísediacich, keď neoznámila svoju zaujatosť vo vzťahu k H.. J. J., ani k H.. D. U., ani k H.. H. J., ale rozhodnutím sp. zn. 1DnV/4/2020 zo dňa 24. júna 2020 rozhodla o vylúčení členky disciplinárneho senátu 6Ds H.. J. J. z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci 6Ds/2/2020, a to napriek tomu, že si s H.. J. J. tyká, menovanú považovala za kamarátku, za „bližšiu“ kolegyňu a ich vzájomný vzťah za istým spôsobom kamarátsky, taktiež napriek tomu, že s disciplinárne obvineným sudcom H.. D. U. vo veci vedenej v tom čase na disciplinárnom senáte pod sp. zn. 6Ds/2/2020 sa pozná, tyká si s ním, uvádza o ňom, že H.. U. osobne a profesionálne dlhodobo nepatrí vďaka jeho povesti medzi ľuďmi, s ktorými by mal mať slušný človek niečo čo i len do činenia a ktorého považuje za morálne absolútne zdiskreditovaného, a napokon aj napriek tomu, že sa dobre pozná aj s H.. H. J., navrhovateľom disciplinárneho konania proti H.. D. U..

pretože skutky, ktorých sa disciplinárne obvinená dopustila, nie sú disciplinárnym previnením.

O d ô v o d n e n i e

I. Disciplinárne návrhy, vyjadrenie disciplinárne obvinenej, ústne pojednávanie

1. Predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ č. 1“) podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenej zo dňa 29. októbra 2020. V podanom návrhu jej kládol za vinu, že

dňa 17. júna 2020 po zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky iniciovala rozhovor so sudkyňou Krajského súdu v Žiline H.. J. J., ktorého obsahom malo byť disciplinárne konanie voči sudcovi Okresného súdu Žilina H.. D. U., hoci H.. J. J.Á. vystupuje v tomto disciplinárnom konaní ako svedok, kde vyslovila pochybnosť pred H.. J. J., či sa veci vôbec odohrali tak, ako H.. J. vypovedala, pretože je to nelogické, a zároveň uviedla, že ak by bola výpoveď H.. J. pravdivá, tak by sa mohlo jednáť o trestný čin a tým pádom by mohla byť H.. J. trestne stíhaná za neoznámenie trestného činu a sama sebe prívodiť trestné stíhanie.

2. Podľa názoru navrhovateľa č. 1 disciplinárne obvinená predmetným konaním porušila povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o sudcoch“) dodržiavať zásady sudcovskej etiky v spojení s čl. III. ods. 4 Zásad sudcovskej etiky vzbudzovať a chrániť zdieľanie nestrannosti. Uvedeným konaním sa disciplinárne obvinená mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Navrhovateľ č. 1 navrhol, aby bolo disciplinárne obvinenej uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch, a to napomenutie.

3. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť. O tomto späťvzátí rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „disciplinárny senát“) uznesením č. 31D/16/2021 z 27. apríla 2022 tak, že na toto späťvzatie pre absenciu vecného odôvodnenia neprihliada.

4. Vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu disciplinárne obvinená vyhlásila, že sa necíti byť vinná a navrhla, aby bola oslobodená. Zároveň navrhla vykonanie dôkazov, a to výsluch svedkov H.. P. X., H.. A.X. J. G. H.. J. M..

5. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľka č. 2“) podala návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenej zo dňa 26. augusta 2021. Vo podanom návrhu jej kládla za vinu, že

1) dňa 17. júna 2020 v budove Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Župnom námestí 13 v Bratislave po zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako členka odvolacieho disciplinárneho senátu, ktorý mal rozhodnúť o oznámení zaujatosti sudkyne H.. J. J., ktorá bola členkou disciplinárneho senátu 6 Ds, do ktorého napadol návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi H.. D. U., úmyselne porušila povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch, keď iniciovala a viedla rozhovor so sudkyňou H.. J. J. o veci, v ktorej H.. J. vystupuje ako svedkyňa a ktorá bola predmetom disciplinárneho konania vedeného proti H.. U. pod sp. zn. 6Ds/2/2020, pričom predmetom uvedeného rozhovoru boli podľa vyjadrenia H.. B. skutkové okolnosti prípadu s nastolením aj odborných problémov, ktoré vo veci H.. B. vnímala, hoci nebol najmenší dôvod, aby sa H.. B. rozprávala s H.. J. K. H.. U. a jeho disciplinárnom konaní a o merite veci, keďže odvolací disciplinárny senát mal rozhodovať iba o oznámení zaujatosti H.. J., pričom obsahom a formou rozhovoru H.. B. ako členka disciplinárneho senátu vyvolala u H.. J. obavu, že v tejto veci sa zrejme nebude rozhodovať spravodlivo a tiež z toho dôvodu, že H.. J. vnímala u H.. B. snahu obhajovať H.. U., teda badala, že tu nie je objektívny záujem vec spravodlivo riešiť, ale „poriešiť“ sudkyňu, ktorá vypovedala proti inému sudcovi,

2) ako členka disciplinárneho senátu úmyselne porušila základné povinnosti sudcu podľa ustanovení § 30 ods. 1 prvej vety a § 30 ods. 2 písm. e) zákona o sudcoch, keď neoznámila svoju zaujatosť vo vzťahu k H.. J. J., ani k H.. D. U., ani k H.. H. J., ale rozhodnutím sp. zn. 1DnV/4/2020 zo dňa 24. 6. 2020 rozhodla o vylúčení členky disciplinárneho senátu 6Ds H.. J. J. z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci 6Ds/2/2020, a to napriek tomu, že si s H.. J. J. tyká, menovanú považovala za kamarátku, za „bližšiu“ kolegyňu a ich vzájomný vzťah za istým spôsobom kamarátsky, taktiež napriek tomu, že s disciplinárne obvineným sudcom H.. D. U. vo veci vedenej v tom čase na disciplinárnom senáte pod sp. zn. 6Ds/2/2020 sa pozná, tyká si s ním, uvádza o ňom, že H.. U. osobne a profesionálne dlhodobo nepatrí vďaka jeho povesti medzi ľuďmi, s ktorými by mal mať slušný človek niečo čo i len do činenia a ktorého považuje za morálne absolútne zdiskreditovaného, a napokon aj napriek tomu, že sa dobre pozná aj s H.. H. J., navrhovateľom disciplinárneho konania proti H.. D. U..

6. Podľa názoru navrhovateľky č. 2 sa mala disciplinárna obvinená skutkom vymedzeným pod bodom 1) dopustiť porušenia povinnosti sudcu spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktorými podľa § 5 ods. 6 zákona o sudcoch sú morálny štandard a integrita sudcu pre náležitý a zodpovedný výkon jeho funkcie, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne po celý čas jej trvania. Navrhovateľka zastala názor, že disciplinárna obvinená sa svojím konaním dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. i) zákona o sudcoch.

7. Podľa názoru navrhovateľky č. 2 mala disciplinárna obvinená skutkom vymedzeným pod bodom 2) vedome porušiť povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Navrhovateľka zastala názor, že disciplinárne obvinená sa svojím konaním dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. a) zákona o sudcoch.

8. Navrhovateľka navrhla, aby za uvedené skutky bolo disciplinárne obvinenej uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. a) zákona o sudcoch, a to preloženie na súd nižšieho stupňa.

9. Navrhovateľka č. 2 navrhla, aby v rámci vykonaného dokazovania bola vypočutá ako svedkyňa J.. J. J..

10. Disciplinárne obvinená vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľky č. 2 navrhla, aby bola oslobodená z dôvodu, že jednotlivé skutky nie sú disciplinárnymi previneniami. K prvému vytýkanému skutku navrhla vypočuť H.. J. U., H.. A. J., H.. J. M. G. H.. R. R., ktorí mali byť svedkami rozhovoru disciplinárne obvinenej s H.. J. J.. K druhému skutku disciplinárne obvinená uviedla, že pokiaľ súd dospeje k záveru o potrebe preukazovania absencie subjektívnej zaujatosti z jej strany, navrhuje vypočuť H.. E. F., H.. J. J., J.E.. Z. Y. G. H.. Z. Y., R..

11. Z dôvodu, že skutok, ktorý disciplinárne obvinenej dával za vinu navrhovateľ č. 1, a skutok 1), ktorý dávala za vinu disciplinárne obvinenej navrhovateľka č. 2, sú čo do podstaty identické, disciplinárny senát uznesením sp. zn. 31D/16/2021 z 27. apríla 2022 spojil konania o oboch návrhoch na spoločné konanie podľa § 13 ods. 3 zákona č. 432/2021 Z. z. disciplinárny súdny poriadok (ďalej len „DSP“) v spojení s § 21 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v účinnom znení (ďalej len „Trestný poriadok“).

12. Vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 5. septembra 2023. Ústneho pojednávania sa zúčastnili poverená zástupkyňa navrhovateľa č. 1, poverená zástupkyňa navrhovateľky č. 2, disciplinárne obvinená a obhajca. Na ústnom pojednávaní sa nezúčastnil predseda Súdnej rady Slovenskej republiky, ktorý bol o ústnom pojednávaní upovedomený podľa § 28 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 2 DSP. Svoju neúčast' neospravedlnil. Disciplinárny senát prejednal vec v jeho neprítomnosti.

II. Vykonané dokazovanie

13. Na ústnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom disciplinárne obvinenej, výsluchom svedkov: sudkyň Krajského súdu v Žiline H. J. J., H. P. X., sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky H. J. U., H. A. J., H. J. M., H. R. R. a listinnými dôkazmi: listiny z disciplinárneho spisu č. 1Ds/4/2020 - č. l. 11, 22-29, 103-115, 116-118, listiny zo spisu sp. zn. 31D/16/2021 - č. l. 39-42, listiny z disciplinárneho spisu č. 6Ds/2/2020 - č. l. 1-11, 90, listiny z disciplinárneho spisu č. 1DnV/4/2020 - predkladacia správa z 10. júna 2020, oznámenie z 11. júna 2020, rozhodnutie o vylúčení z 24. júna 2020, listiny z osobného spisu disciplinárne obvinenej - uznesenie Súdnej rady Slovenskej republiky č. 149/2018, listiny z časti osobného spisu týkajúceho sa pôsobenia na Krajskom súde v Žiline č. l. 68-69, 76-78c.

14. Na ústnom pojednávaní disciplinárne obvinená navrhla, aby H. J. M. po zbavení mlčanlivosti vypovedala aj ku skutočnostiam týkajúcim sa veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Tost/21/2021. Disciplinárny senát odmietol tento dôkaz vykonať, keďže s ohľadom na vykonané dokazovanie sa týkal okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku)

15. Z vykonaného dokazovania ku skutku, ktorý sa dáva disciplinárne obvinenej za vinu navrhovateľom č. 1 a navrhovateľkou č. 2 pod č. 1) bolo zistené, že 17. júna 2020 sa uskutočnilo trestnoprávne kolégium na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Po kolégiu sa v miestnosti zdržali viacerí sudcovia trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, trestnoprávných kolégií krajských súdov a zástupcovia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V rámci neformálnych rozhovorov sa H. J. J. pristavila k disciplinárne obvinenej s cieľom ju pozdraviť. V rámci rozhovoru v čase, keď pri nich nikto iný nestál, disciplinárne obvinená otvorila tému týkajúcu sa disciplinárneho konania voči H. D. U., vrátane toho, že má rozhodovať o oznámení o zaujatosti vznesenom H. J. J. v tejto veci.

16. Disciplinárne konanie voči H. D. U. bolo vedené pod č. 6Ds/2/2020. H. J. J. ako členka senátu oznámila svoju zaujatosť z dôvodu, že v druhom zo skutkov je v postavení svedkyne a pozná tak navrhovateľa (predseda Okresného súdu Žilina) ako aj disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinenej bolo oznámené 10. júna 2020, že bude ako členka odvolacieho disciplinárneho senátu rozhodovať o oznámení zaujatosti H. J. J.. Rozhodnutím č. 1DnV/4/2020 z 24. júna 2020 bola J. J. vylúčená.

17. Z výpovede H. J. J. vyplynulo, že v rámci rozhovoru na kolégiu disciplinárne obvinená sa vyjadrila, že pri skutku 1 v disciplinárnej veci H. D. U. zrejme nebudú uznané odposluchy. H. J. J. zarezovalo, že disciplinárna obvinená tiež mala spochybniť pravdivosť výpovede voči H. D. U., a že by mohla mať trestné stíhanie za neoznámenie trestného činu. H. J. J. po tomto rozhovore ostala v strese a radšej odišla.

XX. H. J. J. uviedla, že dovtedy v komunikácii bola disciplinárne obvinená veľmi príjemná a ústretová. Nemala s ňou žiadnu negatívnu skúsenosť. Spôsob vystupovania na kolégiu bol úplne iný. Zdala sa jej veľmi odmeraná a chladná. Zo strany disciplinárne obvinenej však nemala pocit nátlaku vo vzťahu k nej.

19. S ohľadom na rozhovor sa H. J. J. začala obávať, že disciplinárne konanie H. D. U. nebude riadne rozhodnuté a niekto by mohol podať na ňu účelové trestné oznámenia z dôvodu krivého obvinenia a nepravdivej výpovede. Bolo to v čase, kedy na Krajskom súde v Žiline bolo zložitá obdobie z dôvodu trestných stíhaní viacerých sudcov. Rozhodla sa spísať úradný záznam o tom, čo sa na kolégiu udialo pre vlastnú ochranu smerom do budúcnosti. Rovnako tieto skutočnosti spomenula aj na policajnom výsluchu. H. J. J. nechcela nikomu uškodiť, len chrániť samú seba.

20. Z vykonaného dokazovania ku skutku č. 2 uvádzaného navrhovateľkou č. 2 vyplynulo okrem skutočností uvedených v bode 16 tohto rozhodnutia, že vzťah disciplinárne obvinenej k H. J. J., H. H. J. G. H. D. U. bol kolegiálny. H. J. J. nastúpila do senátu na Krajskom súde v Žiline po tom, ako z neho odišla na Najvyšší súd Slovenskej republiky disciplinárne obvinená. Dobře spolu vychádzali, avšak cielene sa nestretávali. H. J. J. zvykla poslať disciplinárne obvinenej správu k sviatku, disciplinárne obvinenú pri rôznych udalostiach ju aj obdarovala malými darčekom. S H. H. J. G. H. D. U. bola disciplinárne obvinená v minulosti kolegyňa. Po odchode na Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestretávajú.

21. K osobe disciplinárne obvinenej bolo zistené, že sa stala sudkyňou 18. mája 2000. Do 31. januára 2003 pôsobila ako sudkyňa na Okresnom súde v Žiline. Od 1. februára 2003 do 31. decembra 2006 pôsobila ako sudkyňa Okresného súdu Martin. Od 1. januára 2007 do 30. novembra 2016 pôsobila ako sudkyňa Krajského súdu v Žiline. Dvakrát v tomto období vykonávala funkciu jeho podpredsedníčky. S účinnosťou od 1. decembra 2016 bola dočasne pridelená na Najvyšší súd Slovenskej republiky. S účinnosťou od 5. septembra 2018 sa stala sudkyňou Q.Š. Y. Y. N.. Do súčasnosti nebola nikdy disciplinárne trestaná. Z hodnotenia disciplinárne obvinenej predsedom trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline č. Spr 7099/2016-Oú z 22. júla 2016 vyplýva, že bola hodnotená ako výborná. Dosiahla 100 bodov.

III. Právne posúdenie

22. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutok, ktorý sa disciplinárne obvinenej dáva za vinu navrhovateľom č. 1 a navrhovateľkou č. 2 pod č. 1) sa stal. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že 17. júna 2020 po zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mala disciplinárne obvinená s H. J. J. rozhovor, v ktorom disciplinárne obvinená začala debatu o disciplinárnom konaní H. D. U. a rozhodovaní o oznámení o zaujatosti H. J. J.. Nepodaril sa síce ustáliť presný obsah rozhovoru. Samotný rozhovor však u H. J. J. vzbudil obavu, že disciplinárne konanie voči H. D. U. sa nebude spravodlivo riešiť. Zároveň H. J. J. nadobudla obavu, že by voči nej v budúcnosti mohlo začať kárne konanie.

23. Rovnako sa stal aj skutok, ktorý dáva navrhovateľka č. 2 disciplinárne obvinenej za vinu pod bodom 2). Je nesporné, že disciplinárne obvinená rozhodovala o oznámení o zaujatosti H. J. J. v disciplinárnom konaní č. 6Ds/2/2020. Poznala v tom čase H. J. J.. Rovnako poznala navrhovateľa H. H. J. a disciplinárne obvineného H. D. U. v danom konaní.

24. Pri posudzovaní, či sa skutok stal, disciplinárny senát uvádza, že v zmysle odbornej literatúry za skutok možno považovať len okolnosti skutkové a preto právne posúdenie skutku sa vymedzenia pojmu skutok netýka (Šamko, P. O skutku a totožnosti skutku v trestnom práve. Právne listy, uverejnené na <http://www.pravnelisty.sk/clanky/a3111-o-skutku-a-totoznosti-skutku-v-trestnom-prave>). Pokiaľ teda disciplinárny senát konštatoval, že skutok sa stal, znamená to existenciu samotného deja. Súčasťou skutku tak nie je právne posúdenie. Nie je ním teda ani podradenie konania disciplinárne obvinenej pod konkrétne ustanovenia zákona o sudcoch, tak ako navrhovateľka č. 2 uviedla v disciplinárnom návrhu pri vymedzení oboch skutkov.

25. Na základe právneho posúdenia jednotlivých skutkov disciplinárny senát dospel k záveru, že predmetné skutky nie sú disciplinárnymi previneniami. Pre posúdenie bolo významné, že všetky skutky disciplinárne obvinenej sa týkali disciplinárneho konania sudcov.

26. V disciplinárnom konaní podľa právnej úpravy v znení účinnom do 30. novembra 2021 pôsobili sudcovia, avšak samotný výkon disciplinárneho súdництва nemožno v danom čase považovať za výkon súdnej moci. Túto skutočnosť judikoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL. ÚS 7/02 zo 4. marca 2002, podľa ktorého disciplinárny súd nie je súdom, ktorý je zaradený medzi všeobecné súdy, nevykonáva súdnu moc podľa čl. 142 ods. 1 Ústavy č. 460/1992 Zb. v účinnom znení (ďalej len „Ústava“) a nebol zriadený tak ako každý všeobecný súd zákonom. Predmetné uznesenie bolo prijaté v čase, keď disciplinárne súdnictvo vykonávali disciplinárne senáty zriadené Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Závěry tohto uznesenia sú však použiteľné aj pre disciplinárne senáty zriadené s účinnosťou do 30. novembra 2021.

27. Disciplinárne senáty boli zložené aj z osôb zastávajúcich funkciu sudcu (§ 119 ods. 2 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021), avšak ich činnosť sa týkala vyvodzovania zodpovednosti sudcov za ich disciplinárne previnenia. Disciplinárne senáty organizačne neboli zahrnuté do sústavy súdov (porovnaj § 5 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2020 v spojení s čl. 143 ods. 2 Ústavy) a ich činnosť nespádala pod vymedzenie činnosti súdov v čl. 142 ods. 1 Ústavy. Podľa tohto ustanovenia súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach. Preskúvajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

28. Z uvedeného preto vyplýva, že vyvodzovanie disciplinárnej zodpovednosti voči sudcom s účinnosťou do 30. novembra 2021 nebolo výkonom súdnej moci. Minimálne preto, že disciplinárne súdy neboli zahrnuté v sústave súdov. V danom čase tvorili sústavu súdov výlučne okresné súdy, krajské súdy, Najvyšší súd Slovenskej republiky a Špecializovaný trestný súd.

29. S ohľadom na uvedené závery konaním disciplinárne obvinenej, ktoré jej dával navrhovateľ č. 1 za vinu, nemohlo prísť k porušeniu § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch, teda porušeniu zásad sudcovskej etiky sudcom. Podľa názoru navrhovateľa č. 1 mala disciplinárne obvinená porušiť pravidlo etického správania sa sudcu vyplývajúceho zo všeobecných zásad. Konkrétne mala porušiť čl. III ods. 4, podľa ktorého sudca vzbudzuje a chráni zdanie nestrannosti, a to aj v konaniach, keď verejnosť prejavuje silné pozitívne alebo negatívne emócie voči účastníkom konania.

30. V súlade s § 30 ods. 2 písmena g) zákona o sudcoch je sudca povinný dodržiavať zásady sudcovskej etiky v záujme záruk nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že samotný rozhovor medzi disciplinárne obvinenou a H.. J. J. sa netýkal výkonu sudcovskej funkcie, ale disciplinárneho konania iného sudcu. Predmetom rozhovoru tak boli skutočnosti z disciplinárneho konania, v ktorom ani jedna z účastníčok rozhovoru nevykonávala výkon súdnej moci, ale disciplinárnu agendu. Disciplinárne obvinená a H.. J. J. v danom čase boli a stále sú sudkyne. Ich rozhovor sa však dotýkal rozhodovacích procesov, v ktorých sa nevykonáva súdna moc. Z tohto dôvodu nemožno konštatovať, že disciplinárne obvinená porušila svojim konaním zásady sudcovskej etiky.

31. Zásady sudcovskej etiky treba tiež vykladať v súlade s ich preambulou, na začiatku ktorej je uvedené: Súdna rada Slovenskej republiky, ako ústavný orgán zabezpečujúci nezávislé postavenie súdnej moci od ostatných orgánov verejnej moci... Preambula tak akcentuje dôraz na súdnu moc. Nie však aktivity, ktoré osoba síce vykonáva ako sudca, ale nie sú výkonom súdnej moci.

32. Nad rámec uvedeného treba uviesť, že disciplinárne obvinená sa vyjadrovala ku skutočnostiam, ktoré v tom čase nemohla ako sudkyňa a ani ako členka disciplinárneho senátu ovplyvniť svojou rozhodovacou činnosťou. Disciplinárne obvinená v tom čase v disciplinárnom konaní nerozhodovala o disciplinárnom návrhu H.. D. U.Š.. Pokiaľ teda aj vyslovila názor hodnotiaci disciplinárny návrh, tento

názor v danom čase reálne nemohla presadiť vo svojej rozhodovacej činnosti. Rovnako tvrdenie, že H. J. J. mohla svojim konaním spáchať trestný čin, bolo v tom čase len v rovine tvrdenia. Nebolo preukázané, že by v danej dobe voči H. J. J. bolo vedené nejaké trestné stíhanie, vrátane takého, v ktorom by disciplinárne obvinená vystupovala ako zákonná sudkyňa. V predmetnom čase tak zo strany disciplinárne obvinenej prišlo len k hodnotiacim úsudkom vo veciach, v ktorých nevystupovala ako zákonná sudkyňa.

33. Skutočnosť, že na členov disciplinárneho senátu nemožno aplikovať všetky povinnosti sudcu uvedené v § 30 zákona o sudcoch, vrátane povinnosti uvedenej v ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch, potvrdzuje aj § 119 ods. 3 zákona o sudcoch účinný do 30. novembra 2021, podľa ktorého sa na predsedov a členov disciplinárnych senátov vzťahuje len povinnosť sudcu uvedená v § 30 ods. 10 zákona o sudcoch. Podľa už uvedeného § 119 ods. 3 druhej vety na predsedu disciplinárneho senátu a členov disciplinárneho senátu sa vzťahuje ustanovenie § 30 ods. 10; predsedu disciplinárneho senátu alebo člena disciplinárneho senátu zbavuje mlčanlivosti predseda súdnej rady. Pokiaľ by zákonodarca mal úmysel, aby sa na aj na členov disciplinárnych senátov vzťahovali všetky povinnosti sudcov pri výkone sudcovskej funkcie, takúto úpravu by vložil do § 119 ods. 3 zákona o sudcoch. Neodkázal by len selektívne na § 30 ods. 10 zákona o sudcoch, ktorý sa týka povinnosti zachovávať mlčanlivosť.

34. Z uvedených dôvodov konanie disciplinárne obvinenej nie je disciplinárnym previnením ani vo vzťahu k skutku č. 1), ktorý disciplinárne obvinenej dávala za vinu navrhovateľka č. 2. Navrhovateľka č. 2 tvrdila, že disciplinárne obvinená porušila svojim konaním povinnosť sudcu uvedenú v § 30 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch, a to spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti.

35. Predpoklady sudcovskej spôsobilosti sú vymedzené v § 5 ods. 6 zákona o sudcoch. Sú nimi morálny štandard, integrita sudcu pre náležitý a zodpovedný výkon jeho funkcie, ako aj to, že sudca nemá obchodné, majetkové alebo finančné vzťahy s osobami s organizovaného zločinu.

36. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že integrita sudcu je viazaná na náležitý a zodpovedný výkon funkcie sudcu. Rozhovor disciplinárne obvinenej a H. J. J. sa však netýkal výkonu sudcovskej funkcie. Týkal sa prevažne disciplinárnej agendy sudcov.

37. Vo vzťahu k morálnemu štandardu je treba konštatovať, že išlo o spoločný rozhovor dvoch sudkýň, ktoré sa poznali z minulosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zaujali určité názory ku skutočnostiam, ktoré boli spojené s disciplinárnym konaním H. D. U.. Zo strany disciplinárne obvinenej išlo aj o určité hodnotiace úsudky. Nebolo však preukázané, že by disciplinárne obvinená na H. J. J. vyvíjala tlak konať určitým spôsobom, vyhrážala sa jej, alebo niečo od nej požadovala. Disciplinárne obvinená síce prezentovala svoj názor v ešte nerozhodnutej disciplinárnej veci. Bolo to však v čase, kedy bolo veľmi pravdepodobné, že H. J. J. bude z disciplinárneho konania vylúčená.

38. S ohľadom na skutočnosť, že predmetný rozhovor sa netýkal výkonu sudcovskej funkcie disciplinárne obvinenej, pričom zo strany disciplinárne obvinenej nebol vyvíjaný na disciplinárne obvinenú žiaden tlak, nebol prekročený morálny štandard v intenzite, ktorý by mal za následok zásah do predpokladov sudcovskej spôsobilosti. Rovnako to bolo aj v časti rozhovoru, kde disciplinárne obvinená mala poukázať na riziko trestného stíhania H. J. J.. V danom čase išlo len o úsudok disciplinárne obvinenej ku skutočnostiam, ktoré sa vtedy udiali na súdoch v Žiline.

39. Posudzovaním morálneho štandardu sa disciplinárny senát zaoberal v rozhodnutí sp. zn. 31D/7/2022 z 22. novembra 2022. V bode 75 tohto rozhodnutia uviedol: Vo všeobecnosti tak možno povedať, že morálny štandard a integrita predstavuje súhrn (celok) všetkých vlastností sudcu, ktoré ho robia spôsobilým súdiť. Ide teda najmä o jeho schopnosť (spôsobilosť) v každom prípade sa správne rozhodnúť medzi správnym a nesprávnym z pohľadu výkonu funkcie sudcu. Meradlom správnosti je potom predovšetkým záujem na nezávislom a nestrannom výkone sudcovskej funkcie (§ 30 ods. 2 úvodná veta zákona o sudcoch). Odlišovanie správneho od nesprávneho sa týka jeho správania navonok aj v súkromí, spôsobu a obsahu vystupovania, ako aj udržiavania, používania a aplikovania odborných vedomostí pri výkone funkcie. O strate morálneho štandardu a integrity tak možno hovoriť

vtedy, ak konanie sudcu svedčí o tom, že stratil túto schopnosť, teda nie je viac schopný rozlišovať medzi správnym a nesprávnym, prípadne voliť to, čo je pri výkone funkcie sudcu správnejšie.

40. Pri posudzovaní morálneho štandardu je na mieste položiť si otázku, či je vhodná komunikácia o živej veci v čase, kedy jedna účastníčka rozhovoru je členkou disciplinárneho senátu a druhá členkou odvolacieho disciplinárneho senátu rozhodujúceho o oznámení o zaujatosti tejto členky disciplinárneho senátu. Pokiaľ by sme aj prišli k záveru o nevhodnosti takéhoto rozhovoru, predmetný rozhovor nedosiahol takú intenzitu, aby vzbudil pochybnosť o schopnosti vykonávať naďalej zo strany disciplinárne obvinenej nezávisle, nestranne a riadne svoju sudcovskú funkciu.

41. Pre disciplinárny senát pri posudzovaní uvedeného bolo kľúčové, že disciplinárne obvinená nevyvíjala žiaden tlak na H. J. J.. Z výpovede H. J. J., ale jej celkového hodnotenia vyplývajúceho z osobného spisu vyplýva, že výkon funkcie sudcu u disciplinárne obvinenej je hodnotený kladne. V kontexte všetkých okolností tak rozhovor, ktorý sa netýkal výkonu súdnej moci disciplinárne obvinenej, a v ktorom boli prezentované len určité skutočnosti vo forme hodnotiacich úsudkov v súkromnom rozhovore dvoch bývalých kolegyň, nespôsobil pochybnosť o schopnosti vykonávať naďalej zo strany disciplinárne obvinenej nezávisle, nestranne a riadne svoju sudcovskú funkciu.

42. Predmetný rozhovor môže do budúca vyvolať diskusiu, možno aj vedúcu k zmene právnej úpravy a zásad sudcovskej etiky, do akej miery by mal byť sudca zdržanlivý aj v kolegiálnych rozhovoroch o jednotlivých veciach. Napriek už uvedenej pochybnosti je však úlohou disciplinárneho senátu posudzovať, či v rámci súkromného rozhovoru týkajúceho sa disciplinárneho konania H. D. U. a možného trestného stíhania disciplinárne obvinenej, obvinená porušil svoju povinnosť spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti. To sa však s ohľadom na vyššie uvedené posúdenie nestalo.

43. Disciplinárny senát aj pri posudzovaní tohto skutku opäť zdôrazňuje, že ani § 119 ods. 3 zákona o sudcoch v znení účinnom do 30. novembra 2021 neodkazuje na povinnosť členov disciplinárnych senátov dodržiavať § 30 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch. Skutok č. 1) vytýkaný navrhovateľkou č. 2 sa pritom týkal rozhovoru spojeného s disciplinárnym konaním.

44. Pri posudzovaní skutku č. 2) vytýkaného navrhovateľkou č. 2 disciplinárny senát nezistil, že by týmto skutkom prišlo k porušeniu § 30 ods. 1 prvej vety a § 30 ods. 2 písm. e) zákona o sudcoch. Disciplinárny senát sa tak nestotožnil s posúdením tohto skutku navrhovateľkou č. 2.

45. Podľa § 30 ods. 1 prvej vety zákona o sudcoch v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že sa viaže na funkciu sudcu a rozhodovanie súdov.

46. Vytýkaný skutok sa však netýka súdneho konania a výkonu súdnictva. Jeho predmetom je rozhodovanie v disciplinárnom konaní. V tomto konaní disciplinárne obvinená nemala postavenie sudkyne, ale členky disciplinárneho senátu. Z tohto dôvodu nenamietnutie sa disciplinárne obvinenej v disciplinárnom konaní voči H. D. U. nebolo činnosťou v rámci výkonu jej funkcie sudkyne.

47. Podľa § 30 ods. 2 písm. e) zákona o sudcoch v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. V súlade s vyššie uvedenými závermi nemohla byť spochybnená nestrannosť disciplinárne obvinenej v disciplinárnom konaní podľa tohto ustanovenia, keďže disciplinárne obvinená v disciplinárnom konaní nevykonávala funkciu sudkyne a nebola držiteľkou súdnej moci.

48. Pri posudzovaní predmetného skutku je tiež významné, že z vykonaného dokazovania nevyplýval blízky vzťah medzi disciplinárne obvinenou, H. J. J., H. H. J. G. H. D. U.. V konaní nebolo preukázané, že by disciplinárne obvinená s týmito osobami udržiavala bližší kontakt. Predmetné vzťahy možno označiť skôr ako kolegiálne. Napriek skutočnosti, že vzťah s H. J. J. disciplinárne

obvinená hodnotila ako kamarátsky, vysoká intenzita tohto vzťahu nebola preukázaná. Navyše bolo nesporné, že po nástupe disciplinárne obvinenej na Najvyšší súd Slovenskej republiky s predmetnými sudcami aktívne neudržiavala žiaden kontakt. Nenavštevovala ich, nevyhľadávala ich a stretávali sa v podstate len na pracovných stretnutiach.

49. V tejto súvislosti je treba zdôrazniť, že aj v súdnom konaní právny poriadok počíta s rozhodovaním o zaujatosti sudcami, ktorí sú v niektorých prípadoch aj v intenzívnom kolegiálnom vzťahu. Príkladom je rozhodovanie o námietkach zaujatosti vznesených voči sudcovi Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v konaniach v rámci správneho súdnictva. O takýchto námietkach v súlade s § 92 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok rozhoduje iný senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Znamená to, že o námietke zaujatosti v takomto prípade rozhodujú kolegovia daného sudcu, s ktorými sa pravidelne stretá a rieši pracovné veci.

50. Intenzita vzťahu disciplinárne obvinenej zo sudcami, s ktorými sa dlhšie nestretáva, udržiava kontakt len prostredníctvom občasných zdvorilostných správ (H. J. J.) a na oficiálnych pracovných udalostiach, napriek dobrým kolegiálnym vzťahom s minulosti, tak nutne nemusí viesť bez ďalšieho k potrebe oznámenia disciplinárne obvinenej o svojej zaujatosti. Za predpokladu, že disciplinárne obvinená v danom čase s predmetnými sudcami neudržiavala kontakt a sama nepociťovala svoju zaujatosť, nebola povinná oznámiť svoj pomer k niektorému z daných sudcov. Pri takto prísnej aplikácii práva by sa totiž mohlo stať, že z opatrnosti sudcovia v súdnych konaniach začnú oznamovať svoju zaujatosť aj vo veciach, v ktorých sa zaujatí necítia a intenzita ich vzťahu k veci alebo osobám nemá žiaden vplyv na nestrannosť ich rozhodovania.

51. So zreteľom na uvedené zo strany disciplinárne obvinenej jej konaniami neprišlo k porušeniu povinností, ktoré sa jej dávali navrhovateľom č. 1 a navrhovateľkou č. 2 za vinu. Disciplinárny senát nezhliadol ani iné povinnosti sudcu, ktoré by mala disciplinárne obvinená vytýkanými skutkami porušiť.

52. Z uvedeného dôvodu sa disciplinárne obvinená nemohla skutkom vytýkaným navrhovateľom č. 1 dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudoch spočívajúcom v zavinenom nesplnení alebo porušení povinnosti sudcu. Predmetná skutková podstata nebola naplnená, nakoľko nebolo preukázané porušenie povinnosti sudcu zo strany disciplinárne obvinenej.

53. Disciplinárne obvinená sa tiež nedopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. i) zákona o sudoch, tak ako to pri skutku č. 1) tvrdí navrhovateľka č. 2. Podľa predmetného ustanovenia závažným disciplinárnym previnením je porušenie povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu. Disciplinárny senát v bodoch 32-37 tohto rozhodnutia podrobne odôvodnil, že predmetným skutkom neprišlo k zásahu do sudcovskej spôsobilosti disciplinárne obvinenej.

54. Skutkom č. 2 vytýkaným navrhovateľkou č. 2 sa disciplinárne obvinená nedopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. a) zákona o sudoch, tak ako to tvrdí navrhovateľka č. 2. Podľa tohto ustanovenia je závažným disciplinárnym previnením vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Disciplinárne obvinená sa tohto závažného disciplinárneho previnenia nedopustila, pretože v súlade s uvedeným v bode 1 tohto rozhodnutia v disciplinárnom konaní nerozhodovala v postavení sudkyne v rámci výkonu súdnej moci. Disciplinárny súd tiež poukazuje na svoje závery v bodoch 42-44 rozhodnutia, podľa ktorých na základe vykonaného dokazovania intenzita vzťahu disciplinárne obvinenej k sudkyňi disciplinárneho senátu, navrhovateľovi a disciplinárne obvinenému nedosahovala takú intenzitu, aby disciplinárne obvinená musela oznámiť svoju zaujatosť.

55. Disciplinárny senát preskúmal aj ďalšie ustanovenia upravujúce disciplinárnu zodpovednosť sudcu. Skutky, ktorých sa disciplinárne obvinená dopustila však nenapĺňajú žiadnu zo skutkových

podstát zakladajúcich zodpovednosť za disciplinárne previnenie, závažné disciplinárne previnenie a disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu.

IV. Záver

56. Podľa § 34 ods. 2 písm. b) DSP disciplinárny senát disciplinárne obvineného oslobodí, ak skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením. Keďže skutky vytýkané disciplinárne obvinenej nemajú znaky disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát rozhodol v súlade s citovaným ustanovením spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

57. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát jednomyseľne.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.